

Abstrakt

Cílem této diplomové práce je odpovědět na otázku, jakým způsobem se liší „japonští superhrdinové“ v manze od jejich západních superhrdinských protějšků, a to z hlediska vyprávění, designu či motivů. Hypotéza pracuje s předpokladem, že ačkoliv japonská manga následuje základní pravidla superhrdinského žánru, mezi těmito dvěma komiksovými světy lze vysledovat řadu rozdílů, které vycházejí mimo jiné z kulturního prostředí, v němž vznikají.

Teoretická část je rozdělena do několika kapitol, které se věnují především základním definicím a historii zkoumaných oblastí. Práce začíná s definicí komiksu jako média a narativního prostředku, jeho technickým zpracováním i předchůdcům. Další kapitola se zaměřuje na základní aspekty superhrdinského žánru, jeho konvence a typologie. Samozřejmostí je také vymezení pojmu „manga“, přiblížení historie japonského komiksu a také jeho specifických žánrů a podžánrů. V neposlední řadě je na místě také definovat pojmy jako kultura, kulturní hodnoty a kulturní prostředí.

Práce pak prostřednictvím narativní, sémiotické a komparativní analýzy zkoumá vlastnosti šesti komiksových děl – tří z americké a tří z japonské produkce. Předmětem zkoumání jsou vyprávěcí struktury, vzhled a motivy superhrdinů či zasazení děje v kontextu se superhrdinským žánrem, stejně jako jejich chování v souvislosti s kulturním prostředím. Výsledky analytické části pak demonstrují klíčové podobnosti a odlišnosti japonské mangy a amerického komiksu na poli superhrdinského žánru a navrhuje další oblasti výzkumu.